Fra Kredsmodet i Nebraska nordlige Kreds.

Som tidligere tillyst afholdt Nebraska nordlige Kreds sit Efteraarsmøde i Mason City, Nebr., i Dagene fra 15—17. Sept. Tilstedeværende fremmede Præster vare: Past. J. C. Petersen, Past. P. P. Thisted, Past. A. W. Lund, Past. C. Krogh og cand theol. N. P. Sørensen. Mødet begyndte Fredag Form. Kl. 10½ med Gudstjeneste (P. P. Thisted prædikede). Endvidere holdtes Opbyggelsesmøde om Aftenen, samt tre Gange om Søndagen. De øvrige Sessioner benyttedes til Samtale om to dertil bestemte Emner. Af Samtalen gengives frit følgende Smuler.

Det første Emne: „Men jeg har dette imod dig, at du har forladt din første Kærlighed" (Aab. 2,4) blev indledet af Past. Thisted. Det paapegedes, hvorledes disse Ord, der ere saare alvorlige i sig selv, faa endnu større Vægt, naar der lægges Mærke til at Mgh. i Efesus synes i særlig Grad at have været Genstand for Herrens Naade. Her arbejdede Paulus og her arbejdede ogsaa Johannes i hans gamle Dage.

Menigheden her holder endnu fast ved det sande Evangelium, den værner om Lærens Renhed; men ikke det alene, den søger ogsaa at bevarer Livet rent, idet den „hader" de Gerninger, hvorved de Nikolaiter søge at kaste Anstød for Guds Folk. Ja, den er utrættelig i baade at virke og at lide for Jesu Skyld. Men trods alt dette har Herren ikke fundet den tro i sin Kærlighed. Medens alt i det ydre ser lovende ud, er det rette Kærlighedsforhold bleven forrykket. Derfor formaner Herren til at vende om, da han ellers vil flytte Lysestagen fra dens Sted.

Det indlyser heraf, at hverken for en Mgh. eller et enkelt Guds Barn er en Vakkelse eller Omvendelse i Fortiden Garanti for, at man vedblivende staar i Naade hos Gud. Ligesom Evangeliets Lys ikke mere skinner over Efesus men har maattet vige Pladsen for Halvmaanens Mørke — saaledes er der ogsaa Mørke i mange Hjerter, hvor Guds Naade og Troen paa Syndernes Forladelse en Gang gjorde alting lyst. Det gælder om, at vi vedblivende leve under og af Guds Naade, og at alt, hvad vi foretage os, er fremkaldt og baaren af den Kærlighed til Herren, som Guds Aand og Guds Naade har udøst i vore Hjerter.

Skulle vi nu prøve os selv, om vi have bevaret den første Kærlighed, da tør denne vel ikke forveksles med Følelsen af Kærligheden til Herren, saaledes som den ytrer sig hos den nyomvendte. Den Glød, der giver sig til Kende i det varme Haandtryk, det straalende Øje og den dybe Inderlighed, lader sig vel ikke altid bevare; men alt dette er jo ogsaa kun Udslag af den Kærlighed Mgh. i Efesus dadles for at have forladt. Som den, der genvinder sit Helbred efter en langvarig Sygdom, ikke vil kunne bevare den Glæde, der gennemtrænger ham, naar han mærker de første Kræfter vende tilbage, men altid vil bevare Glæden og Taknemmeligheden over igen at være bleven rask — saaledes maa et Guds Barn altid bevare Kærligheden til og Taknemmeligheden mod Frelseren, selv om Kærlighedens stærkere Følelsesudbrud i alt Fald til Dels forsvinde. Leve vi et sandt Guds Barns Liv under Aandens Tugt og Vejledning, ville vi efterhaanden komme til en dybere Erkendelse af vor egen Synd og Uværdighed, og netop derved vil ogsaa vor Kærlighed til Frelseren uddybes.

Spørges endelig om, hvad der vil fortrænge Kærligheden af et Guds Barns Hjerte, kunde svares: Efterladenhed i at vaage og bede. Det synes, som om Mgh. i Efesus er bleven saa optaget af Handlinger udadtil, at Hjerteforholdet er bleven forsømt. Det kan næppe siges for ofte i vor rastløse, udadvendte Tid: „Bevar dit Hjerte fremfor alt det, der forvares (Ordsp. 4, 23). Gav vi altid nøje Agt paa de Tanker, der røre sig i vore Hjerter, vilde vi bevares for mangt et Fald, og vi kunde bedre holde det borte, som vil fortrænge Kærligheden til Herren. Og dertil maa vi altid bede, David den gamle Bøn efter: Ransag mig Gud og kend mit Hjerte" (Sal. 139, 23). Kun derved kunne vore Hjerter løsnes fra den Verden, hvis Tillokkelse har draget saa manges Kærlighed bort fra den Herre Jesus.

Det andet Emne, om Helliggørelsen (1 Thess. 4, 3), blev indledet af Past. A. W. Lund. Herrens Formaning til Helliggørelse henvender sig kun til dem, der ved en sand Omvendelse og en levende Tro ere komne i Samfund med Jesus. Saadanne tilregner Gud Jesu Kristi Retfærdighed og ser paa dem som pletfrie og hellige Mennesker. Som Guds Ord lærer klart, at en Synder retfærdiggøres for Gud ved Troen alene, saa lærer det ogsaa, at et Liv i Troen er et Liv i Helliggørelse. Den Helligbed, som Gud tilregner Menneskene for Kristi Skyld, maa udfolde sig i alle enkelte Forhold i et Guds Barns Liv. Derfor kalder Guds Ord det troende Menneske helligt samtidig med, at det formaner ham til at vorde hellig. Medens Herren uden Mennesket skænker det Kristi Retfærdighed paa Troens Vilkaar, sker Helliggørelsen i og ved Mennesket — dog Herren giver selv baade Villie og Kræfter dertil (Fil. 2, 13).

Naar Talen er om Helliggørelse maa to Skær søges undgaaede. Mange ville, i Stedet for at tage en alvorlig Kamp op imod Synden, slaa sig til Taals med, at ogsaa vor Helliggørelse staar til Herren alene — vi kunne slet intet gøre. Dette kan saare let blive — og bliver vist ofte — brugt som et Paaskud og en Undskyldning for at leve i Synden. En Kvinde blev formanet til at vogte sig for en bestemt Synd, hun ofte faldt i. I Stedet for at tage Formaningen til Hjerte trøstede hun sig med, at det var den „Torn", Herren havde givet hende at brages med.

Det andet Skær er at ville lade sit Barneskab hos Gud være betinget ved og afhængig af ens eget Helliggørelsesliv. Derved komme Guds Børn ofte ind i gandeligt Mørke og Uvished om deres Forhold til Herren. Kun med Jesus Kristus som vor Tros eneste Grundvold besidde vi Kraften til at stride imod Synden. Jesus, der er vor Tros Begynder og Fuldkommer (Heb. 12, 2), er given os ikke alene til Retfærdiggørelse men ogsaa til Helliggørelse (1 Kor. 1, 30). Kun med Øjet fæstet paa ham blive vi i Stand til at „gennemløbe den os viste Bane." Dette gælder ikke alene, naar vi staa over for Synden i Almindelighed; men det gælder i Særdeleshed, naar vi staa over for den enkelte Fristelse. Naar det onde sætter an paa os, og det maaske endda netop der, hvor Synden har slaaet sine dybeste Rødder i os og mest svækket vor Modstandskraft — da gælder det om, at vi straks ty hen til Herren med Bøn om Kraft til at modstaa. Det samme er Tilfældet, naar Guds Aand minder os om et eller andet, som vil kræve Fornægtelse af ens eget Selv, og som strider mod det, Kød og Blod begærer. Kraften til i saadanne Tilfælde at følge Guds Aands Tilskyndelse erholdes alene ved at se hen til ham, der for vor Skyld gav Afkald paa sin Herlighed og dølte vore Kaar i dyb Fornedrelse. Han, der led og selv blev fristet, kan fuldkommeligen komme os til Hjælp i al vor Fristelse" (Heb. 2, 18). Det næste bliver at satte, at det er i al vor Omgængelse, at vi skulle vorde hellige (1 Pet. 1, 15). Finder Herren os tro, vil han snart betro os mere og føre os ud fra al Synd og Elendighed, ind til de Boliger, hvorhen ingen Urenhed skal kunne naa.

Herren velsigne saa sit Ord baade i Custer Co. og andre Steder, saa at han maatte faa flere, der leve et helligt Liv i Kærlighed til ham.

En Deltager.

Reformationsfest.

Tys! hør Hammerslagene! Den uanselige Munk fra Eisleben staar i Begreb med at hamre de 95 Teses fast paa Wittenbergs Kirkedør. Et Øjeblik, hvis Minde aldrig vil blive udslettet af Historiens Aarbørger, et Øjeblik, der fører et nyt Tidsskifte med sig. Helvede skælver, Himmelen fryder sig, Engle og Mennesker kappes om at udbrede den gamle, vældige Sandhed, der har været skrimlagt i Aarhundrede—: „Den retfærdige ved Troen skal leve". Virkningerne heraf er overordentlige: glødende Fjendskab, Forbandelse, hellig Frygt, dybe Anelser, Jubel og salig Glæde fylder Sindene rundt omkring i Landene. Ikke underligt; thi alle Kræfter er i Bevægelse baade i Himlen, paa Jorden og i Afgrunden. Pavekirken, Blodkirken, skal nu faa sit Banesaar, og Retfærdighedens Blus skal atter bryde frem med Sejr og Velsignelse til Herrens Ære og Sjæles Frelse. Hidintil har Paven siddet i Kristi Sted, som Kristi Statholder paa Jorden og fordret, at alt og alle skal ubetinget underSalighedsforlis, bøje sig for ham — Traditionen har staaet i Aabenbaringens Sted — Gerningerne i Troens Sted, den store, døde Formkirke i den levende Menigheds Sted, og Aandstyranni i Personlighedens og Samvittighedsfrihedens Sted. Frygtelige Kaar! næppe kan nogen vade igennem alt dette Mørke til Fred med Gud. Men nu vender Tingene sig pludselig ved den evigt mindeværdige Begivenhed, som vi kende under Navn af — Reformationen. Lov og Pris!

Skulde da nogen tro Lutheraner og luthersk Menighed kunne lade denne vældige og velsignelsesrige Begivenhed gaa upaaagtet hen, det Storværk, der daterer sig fra den 31. Oktober 1517; nej, det er hverken muligt eller ret. Derfor, kære Embedsbrødre og Menigheder i den foren. d. Kirke, lad os paa denne Dag (den 31. Okt. Formiddag, Eftermiddag eller Aften) samles i vore Gudshuse eller hellige Steder og mindes Reformationens Storværk, den Mangfoldighed af Velsignelser, der ved dette Værk har flydt hen over Jorden. Og lad os saa i Forbindelse med denne Festlighed optage en rundhaandet Gave til vore Missioner: Indremissionen og Indianermissionen.

Lad os alle fra Oldingen til Barnet ogsaa ad Ofringens Vej være med at lægge vor Glæde og Tak til Gud for Dagen over Reformationsværket —, saa meget mere, som vore Missioner for Øjeblikket trænge til rundhaandede Gaver. Herren vil æres derved, og vi ville erfare Glæde i vore Hjerter.

Dette i broderlig Ærbødighed.

G. B. Christiansen.

Fra Kirke og Skole.

Nytaarsmøder. Under Præstemødet besluttedes det paa Henstilling fra Illinois-Kreds, at der skulde holdes Nytaarsmøder ved det forestaaende Aarsskifte — og at ved disse Møder, der afholdes d. 31. Dec. og 1. Januar, skulde Tankerne samles henholdsvis om „Herrens Gerning i det udrindende Aarhundrede" (Salme 103 og Jak. 1. 17) og om „Fremtidsudsigterne og -opgaverne (Esajas 7, 2—5 og Matth. 5. 13—16). Bekendtgørelse herom vil senere ske igennem d. for. Kirkes Formand.

Ombytning af Kald. Et smukt Vidnesbyrd om den gensidige Kærlighed og Forstaaelse har Menighederne og Præsterne i henholdsvis Denver, Colo., og Jewell, Iowa, afgivet. Da nemlig Pastor J. Møller i Jewell i længere Tid har lidt under nedbrudt Helbred og derfor trængte til Klimaforandring, har der efter Forhandling mellem Menigheden i Jewell og Menighed og Præst i Denver fundet en Ombytning af Kald Sted. Pastor Johnson fra Denver gaar ind i Pastor Møllers Gerning i Jewell, og omvendt. Og baade Menigheder og Præster ere glade for, at de saaledes have kunnet gøre vel imod en syg Broder.

Korrespondancer

Elk Horn, Ia.

Siden jeg skrev sidst er der sket en stor Forandring i Naturen. Træerne, som da stod med deres friske grønne Beklædning, har faaet et helt andet Udseende, idet Bladene har antaget andre Farver lige fra det lyseste gule til det mørke grønne. Skoven er i Grunden køn saalænge den staa med de mange Farver, men det er jo kun en kort Tid, saa kommer Efteraarsstormen og fejer det hele bort, og Træet staar nøgent og som dødt. Saadan kan der jo ogsaa ofte faa Lov til at gaa et lyst Smil over et Menneske, før det dør.

— Niels Olsen, vor Menigheds Formand, som i godt et Par Ugers Tid har været betænkelig syg af Mavebetændelse, er nu en Del bedre, han kom til sit Hjem i Gaar. Han blev nemlig syg 8 Mil fra sit Hjem, hvor han var behjælpelig med at opføre en Stald for Jens Andersen her i Elk Horn, og der har han saa maattet ligge godt et Par Uger, borte fra Kone og Børn, men plejet af kærlige Hænder, siges der.

— Jeppe Mortensens har Besøg i denne Tid af deres Datter og 2 smaa Børn. Hendes Hjem er i Tacoma, Washington, hvor hun for 6 Aar siden rejste i Selskab med Georg Bruhns som ogsaa er bosiddende der omkring. Da hun ikke har været hjemme siden, kan man nok forstaa, hun var velkommen.

— Mrs. Big er en Del mere svag og syg, end hun plejer at være. Maaske Forandring i Vejret kan have Indflydelse paa hendes Sygdom.

Minneapolis, Minn.

To af vore unge Piger, Carrie Jensen og Jennie Larsen, begave sig sidste Torsdags Aften paa Rejse til Danmark.

— To Nykommere, ogsaa Piger, har i den forløbne Uge holdt sit Indtog i Familierne Raun og Simonsen. — Til Lykke.

—Præsidenten var her saa, som meddelt, sidste Tirsdag, og 13. Minnesota Regimentet ankom til Byen samtidig. Der dannedes Parade paa Park Ave. og 26 Str. Med Præsidenten og nogle af hans Ministre i Spidsen satte den sig i Bevægelse ned ad Byen til og til Udstillingsbygningen paa Østsiden. Ankommen til 11. Str. og Nicollet Ave. forlod Præsidenten sin Plads i Paraden tilligemed sit Følge for at indtage Plads paa en dertil indrettet Tribune, og lod Paraden pass in review. Det var nærmest en militær Parade, og bestod af Militsen og hemmelige Foreninger under Baaben, af dem, som forresten holder af at lade sig se i enhver Parade. Den afsluttedes af 13. Regimentet, Ambulance og Røde-Korsforeningen, der bar et fra Felten udslidt Flag med en Laurbærkrands paa Flagstangen repræsenterende dem, der var med, da de gik ud, men ikke kom med tilbage. Da de alle var forbi, tog Præsidenten og hans Følge igen Plads i Paraden til Industribygningen. Ankommen der holdtes saa Taler af Præsidenten og flere. I sin Tale fremholdt han i Særdeleshed, hvorledes Landets Udvidelse hver Gang, der var lagt et Stykke til det, havde fremkaldt Modstand; men at det alt, eftersom Tiden gik, var blevet klart, at der var handlet viseligt. Han udledede heraf ogsaa Forsvar for den nuværende Regerings Handlinger. Maaske har Minnesotas Guvernør givet ham Tekst, idet han ved Modtagelsen af Nomination til Guvernør i Fjor erklærede sig imod denne Politik.

Det var for Resten den største Menneskemasse, der nogen Sinde har været samlet for at se paa en Parade. De 3 a 4 Mil var aldeles pakket med Folk den hele Vej foruden dem, der var i Vinduer og paa Hustoppe og andre Steder, hvor man let kunde se. Men saa var jo ogsaa Anledningen dobbelt, og dertil næsten ualmindelig. Efter Festlighederne udenfor blev Soldaterne bespiste i Udstillingsbygningen. Om Aftenen var Præsidenten saa et Par Timer i St. Paul og begav sig derpaa atter paa Rejsen.

West Superior, Wis.

Nu begynder man at mærke Vinterens Kulde, især om Natten. I de sidste to Uger har det været temmelig koldt, men det er godt, at Kulden ikke bringer Nød med sig. Der plejer i Almindelighed at være mest Arbejde paa denne Tid af Aaret, og i Aar har det begyndt at blomstre igen med alt Slags Arbejde.

— Pastor C. Nielsen med Familie har nu været udrejst i over 3 Uger, nemlig til Hampton, Nebr., for at besøge deres Familie og overvære Jubilæumsfesten; derfra rejste de til Præstemødet i Blair. Vi har dog ikke været uden Præstebetjening i den Tid; tre Præster, som Pastor Nielsen havde faaet Løfte hos, før han rejste, have skiftevis forkyndt os det gamle Budskab. Vi forvente vore Præstefolk hjem Fredag eller Lørdag.

— Mr. Chr. Nielsens lille Datter, 2 Aar gl., faldt ned sidste Søndag fra Portsen til Gaardspladsen, 25 Fod, uden at tage mindste Skade. 5 Minutter efter løb hun igen omkring i hendes gamle Dur. Samme lille Barn faldt af en Skammel for 1 Aar siden og brækkede den ene Arm.

— Johannes Torp er alvorlig syg af Tyfusfeber.

— Menigheden her har bestemt at holde Missionsmøde først i Nov., og saaledes sendt Indbydelse til flere Præster. Der er endnu intet nærmere bestemt.

Council Bluffs, Ia.

Forleden Søndag optoges i Menigheden 2 Familier, 3 unge Mænd og en Pige. Sidste Søndag døbtes i Kirken 6 Børn af en Familie. Herren være Tak, maa det blive til evig Velsignelse for baade store og smaa! Blandt de optagne i Menigheden er Student L. Jensen, som har været Skolelærer her i de sidste Sommere. Student Olsen besøger os i disse Dage. Han er paa Vejen til Blair.

— Vor Kirkes Gæld er nu betalt, og Herrens Hus kan saa med Rette siges at være hans, og ham være Æren derfor. Vort Skolelokale er for lille, Kirken snart ogsaa, og endskønt her atter er Anledning til at bære en Byrde — om det er det rette Navn — maa vi nok være taknemmelige.

— Mr. Chr. Svendsen, som i længere Tid har arbejdet i Omaha, er gaaet ud af vor Menighed og slutter sig til Omaha Menighed; dog vi siger ikke Farvel; thi han besøger os nok en Gang imellem.

— Den før omtalte Omaha, Council Bluffs & suburban Banekompagni er bleven inkorporeret og har begyndt Arbejdet paa deres Jernbane.

— En Sag i Distriktsretten imod Byen for at have overskredet den lovlige Grænse med Hensyn til Obligationer er bleven bortvist af Dommeren.

— Union Pacific R. R. Co. har anlagt Sag i U. S. Distriktsret mod Byen for at beholde sin Ret paa Union Avenue.

— Her arbejdes nu paa at kunne give det 51de Regiment, Iowa Volunteers, en ordentlig Modtagelse, naar de kommer hjem. — Vor Højskolesag hviler for Tiden.

Neenah, Wis.

Chr. Larsen og Hustru, som bor syd for Byen, var i sidste Uge en Tur i Chicago for at besøge Slægtninge og Venner. De var meget glade ved Turen og meget glade ved at komme hjem igen.

— Vor By begynder snart at tage sig ordentlig ud. Gadernes Navne er bleven opslaaede paa alle Hjørner, og Husene har faaet Nummer paa, saa vi kan snart begynde at finde Rede paa, hvor vi bor. 1ste November faar vi fri Postomdeling, saa det var maaske godt, om Folk tænkte paa at faa Adressen forandret paa Bladene.

— Der er dog noget løjerligt ved Folk af og til, som man ikke saa let kan sige hvad er. En dansk Mand, John Jensen, her af Byen har i den senere Tid gaaet omkring for at tage Bestilling paa en Postkasse til 75c. Nej, ingen havde Lyst til at købe; men saa kom en Herre fra en anden Stat, uddelte Plakater, at han Dagen efter vilde komme med Postkasser og saaledes give Folk en nem Lejlighed. Han kom, Folk købte og betalte $1.25 for samme Slags Kasse, som John Jensen endnu stadig sælger for 75 Cents.

— Her skal ansættes 4 faste Postbude og 2 i Reserve. Til Eksamen, som nylig blev holdt, var der 26, som indfandt sig; af disse var der 5 Danske. Efter Sigende er Lønnen $50 Maaneden for de første 6 Maaneder, og senere $70. Vi vilde gerne ønske, at nogle af de Danske maatte faa Lejlighed til at tjene disse Penge.

Cedar Falls, Ia.

Mr. A. Freiers og S. Jepsens fra Plainfield aflagde i Søndags Besøg hos Slægtninge og Bekendte her i Byen.

— Carl Olsen, der i det sidste Aars Tid har haft Plads hos Henry Mozanty, rejste i Mandags til Racine, Wis., hvor han agter at opholde sig nogen Tid.

— Vi havde i Søndags den Glæde at have Pastor J. J. Kildsig fra Albert Lea iblandt os. Han prædikede baade Formiddag og Aften i Nazareth Kirke, og om Eftermiddagen talte han ved Ungdomsmøde samme Sted. Vi takke for Besøget og for Vidnesbyrdet, som blev aflagt iblandt os.

— Ja, saa havde vi da den Glæde at se Præsident McKinley. Det var i Mandags Morgen Klokken 7½, og hele Byens Befolkning var selvfølgelig paa Benene. Præsidenten holdt en kort Tale paa 5 Minutter, hvori han særlig betonede den skønne Enighed, som nu er mellem Nord- og Syd-Amerika, og ligeledes fik vi at vide hans gode Tanke og Hensigt med den nu førte Krig paa Philippinerne.

— I sidste Uge fik vi en god Regn her paa Egnen; den var meget velkommen blandt Farmerne, da de nu kan komme til at pløje.

— Rev. Lockwood, der i flere Aar har været Præst i Metodistkirken her i Byen skal nu forflyttes herfra, og vil overtage en Gerning i Cedar Rapids.

Greenville, Michigan.

Fredagen den 29. September blev Jørgen Nielsen af Montcalm og Maren Jensen af Greenville ægteviede i Lille Settle Kirke af Pastor R. Bennesen. Kirken var i den Anledning pyntet med Grønt og Blomster til Ære for Brudeparret, Mandag Aften den 2. October var der henved 60 unge Karle og Mænd af fire forskellige Nationer, som overraskede dem i deres Hjem med Skydning og andre forskellige Optøjer udenfor Huset ved deres Sovekammervindu. I Nielsen og Hustru maatte ud af Sengen, og efter faa Minuter viste Nielsen sig i Døren med en Kasse Cigarer, som han uddelte til Forsamlingen, men først efter at Mrs. Nielsen ogsaa havde vist sig, og de havde givet et 3 dobbelt Hurraraab, var de fornøjede, og gik hver til sit.

— Pastor Bennesen holder Konfirmationsforberedelse med Børnene hver Onsdag og Lørdag Formiddag fra Kl. 8½ til Kl. 10½.

— Madsen & Christensen sælger Groceries, Tinvare, Glasvare og crockeries, og hele den ene Side af deres Butik er fuld af nyttige 5 og 10 Cts. Genstande.

— Lakeview havde en Ildebrand Søndag Nat den 1. Oktober. Ilden begyndte i en Række Træhuse, som bestod af en tom Saloon, Pool Room, Barber Shop og Slagterbutik, som alt brændte. Det tilstødende Montcalm Hotel var i Brand flere Gange, men blev frelst ved ihærdigt Arbejde af Brandmandskabet.

— Myron Slaker, som kom til Skade ved Høstvæddeløbet i Stanton, døde Tirsdag Aften den 3. Oktober.

Udlandet.

Revolutionen i Venezuela.

Præsidenten vil resignere.

Mens Venezuela er tilfreds med den nys faldne Domgiftskendelse, er det vist næppe rigtig tilfreds med sin Præsident, Andrade. I hvert Fald har Insurgenternes Fører, General Cipriano Castro i denne Uge faaet saadant Overtag, at man agter ham for Situationens Herre. De Forhandlinger, som der blev ført mellem de stridende Parter, ere blevne afbrudte — og Castro rykker frem, alt mens Misfornøjelsen mod Andrade vokser.

Men det værste Slag mod Andrade var dog det meget ublodige Møde mellem Regeringens øverstbefalende General Mendoza og Insurgenterne. Mendoza leverede nemlig intet Slag, men gik over til Insurgenterne.

Enkelte Steder, som i Caracas, hersker der nok stor Ophidselse i Anledning af Mendozas Forræderi — men man er ellers mest optaget af, hvad Andrade vil gøre.

Den sidste Meddelelse gaar ud paa, at han vil forlade Caracas, hvor Castro snart kan ventes — men Nygterne ere ellers modstridende. Nogle gaa ud paa, at Andrade vil resignere, andre, at han vil samle sig en ny Hær ude i Provinserne.

San Domingo.

Den nye Regering har d. 16. Okt. udstedt en Kundgørelse, hvori den gør den myrdede Præsident Heureaux ansvarlig for den elendige Forfatning, de offentlige Midler ere udtømte i. Heureaux skal have misbrugt sin Stilling til at mele sin egen Kage, — og i den Anledning vil det offentlige nu sagsøge Heureaux' Arvinger.

De nye Herskere, Generalerne Jiminez og Vasquez have for Resten faaet baade Magtens Sødme og Bitterhed at smage. Der blev forleden opdaget en Sammensværgelse, der havde til Maal at faa dem begge ryddet af Vejen. Derfor sidder flere Generaler nu under Laas og Lukke og venter vel paa en Dødsdom.

Men hvorledes skal man i et saa uroligt Land kunne udrydde den Generalmening, at den ene er lige saa nær til Præsidentposten som den anden. Og at, hvad der kan lykkes for en Jiminez og Vasquez kan ogsaa lykkes for en anden Hærfører.

Balkanhalvøen.

Mens Ex-Kong Milan stadig farer frem i Serbien og nylig ved sin Adfærd overfor Oberst Nikolitsch, har brevet dennes Hustru til Afsindighed, ser det ogsaa galt ud i Bulgarien. Hvad man længe har ventet paa, er nu sket. Det russervenlige Ministerium Grekoff har indgivet sin Demission — og der kommer sandsynligvis et østrigsk-sindet i Stedet. Krisen staar i Forbindelse med de senere Begivenheder mellem Bulgarien og det østrigske Kejserhus. Man maa nemlig gøre noget til Gengæld, naar man bliver festlig modtaget af en østrigsk Kejser.

Den østrigske Rigsdag opløst.

Kejser Franz Josef har forøvrigt i de senere Aar haft nok at bestille med de indenrigske Forhold i det af saa mange rivaliserende Folkestammer beboede Kejserrige.

Nu har han under 10. Okt. beordret den nye Premierminister Grev Clary til at opløse Rigsdagen. Men at det er den rette Vej til at bringe Fred og Enighed mellem Tyskere og Czekker, turde Fortiden vidne imod. Fremtiden vil maaske denne Gang sige noget andet.